

Doe-het-zelfdans (***)

08 DECEMBER 2014 | Charlotte De Somviele

55. Het zou alles en niks kunnen betekenen. Maar *no fuss* voor Radouan Mriziga. De titel van zijn eerste creatie verwijst ongedwongen naar zichzelf. 55 minuten zal de Marokkaanse choreograaf voor ons dansen. Op zijn eentje in een lege ruimte, met slechts een witte boxer aan. Werken met wat je hebt, dat lijkt de stelregel van Mriziga. Of: hoe weinig heb je nodig om de verwachtingen van je publiek te plagen?

Uit de eenvoud leidt Mriziga een ingenieuze bewegingslogica af. Een dansfrase, die in een *loop* wordt uitgevoerd, leidt tot een spel vol subtiele variaties die je blik bevestigen, dan weer verrassen. Herhaaldelijk doorkruist Mriziga de scène via een wiskundig grondschematische van diagonalen en lijnen. Zijn voeten stampen en dribbelen op de vloer, zijn lange armen tikken op zijn knie, borst, hoofd... en hop, daaruit vloeit weer een nieuwe beweging voort. Mriziga's speelse gevoel voor ritme en organische, toch architecturale choreografie overtuigt omdat ze niets meer wil zijn dan ze is, zelfs geen schoonheid. Het is een onderzoek naar de driehoek ruimte-lichaam-kijker. Zo iets maak je snel beladen met conceptuele *présence*, maar Mriziga stelt zichzelf nooit tussen de dans en de toeschouwer. Hij voert meer uit dan nadrukkelijk te communiceren. Die zoektocht naar betekenis laat hij immers aan ons over door het zaallicht niet te doven.

In het tweede deel vergroot Mriziga het principe van zijn choreografie ruimtelijk uit en daarbij gebruikt hij zijn lichaam als meetinstrument. Mriziga's arm wordt een passer, zijn been een liniaal, met krijt worden op de vloer punten bepaald, tape verbindt ze tot een complex geometrisch patroon. Opnieuw drijft Mriziga zijn bewegingen in snelheid en variatie steeds verder op de spits, tot het hachelijk wordt. Dans heeft niet altijd meer nodig dan wat er al is. Een sober en puur debuut.

55

Radouan Mriziga

Gezien op 2/12 in Kaaistudio's

Nog te zien op 9/12 in CMine (Genk) en 6/5 in CC Berchem